

अर्वाचीनकाले रामायणस्य प्रस्तुता

वसन्तभगिनी रमेशभ्राता जेठवा

अध्यापिका,

सरकारी विनयन कोलेज, तलाजा

“कूजन्तः राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् ।

आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥”

रामायणस्य रचनाकालः १०० BC प्रागेवः स्वीकृतव्येः । रामायणम् ‘आदिकालव्यम्’ वाल्मीकिश्च ‘आदिकविः’ इत्युच्यते । रामायणस्य कथां सप्त काण्डे विभक्ताः सन्तिः । रामायणस्य नायकः रामः तथा नायिका सीता अस्ति । रामायणस्य नायकः रामः महातेजा पितुराज्ञां पुरस्कृत्य, धर्मात्मा प्रियाणि च हितानि मृदु भाषते । सत्यवादिनः क्षमावान् अविकत्थनः तत्त्वज्ञः शास्त्रज्ञः पुरुषान्तरकोविदः प्रतिभा वन-श्रृणानि बहवः गुणाः सन्तिः ।

रामायणस्य नायिका सीता पतिव्रता उदारः स्नेहरूपा, कुलीनः, चरित्रवान् तथा गुणवत्तर इव सन्ति । रामायणे एक भार्यावान् रामः, पतिव्रता सीता, भातृस्नेही लक्ष्मणः, त्यागी भरतः, आज्ञावान् शत्रुघ्नश्च । रामः भक्तः हनुमान् तथा सेवापरायणः जटायोः अपि दर्शनं भवति । गुरोः वचने विश्वासेः कृतवती शबरी । रामभक्तः विभीषणः तथा विद्वानोऽपि भोगपरायणः रावणः । मायारूपः वेष्टितः शूर्पणखा तथा त्यागस्य मूर्ति इव उर्मिलादपि दर्शयति । पुत्रसुहृदशरथः तथा निद्राधीनः कुम्भकर्णः । तमोगुणपरायणः मन्थरा तथा सत्त्वगुणवत्तर ब्रह्मज्ञश्च जनकः अपि रामायणे दिदृश्यते । पुत्रस्नेहान्धः कैकेयी तथा रामेण स्वसुतः ददति वाली रामायणस्य पात्राणि सन्ति ।

“सदूषणादपि निर्दोषा सखराडपि सुकोमला ।

नमस्तस्मै कृता येन रम्या रामायणी कथा ॥”

अर्वाचिनकाले सर्वेभ्यः पश्यवान् ज्ञानव्यं - धनुनः स्थाने भुषण्डि आगतवान् ततोऽपि हतेषु नरस्यः चीत्कारे क्रोशयुगलस्य दर्शनं भवति । मृगथाः स्थानं अद्य मृगस्य स्थाने नरः आगतः ततोऽपि हतवान् नरस्य देहं पश्यवान् नराः अक्षिण्योः अश्रुबिन्दुः पतयति तथा वाल्मीकिः इव कृद्धया ददर्शमान भवति । अद्यापि सर्वत्र रावणाः ददर्शमान भवति । यः कन्यायाः परिहरणः कुर्मकाले विस्मर भवति-स्वजायते दत्तवती एकः नारी आसीत् तथा आत्मनोऽपि एक कन्यायाः पिता आसीत् । सीतां पर्णकुटीर एकाकिनी त्यजवान् पूर्वः लक्ष्मणःस्वशरात् ‘लक्ष्मणरेखा’ अङ्कित कृतवान् । अद्यापि नियमारुपेण ‘लक्ष्मणरेखाः’ अङ्कितः कुर्मः । एतद् जनपदस्य नारी एतद् लक्ष्मण रेखा लङ्घयति तदा नररुपेण रावणः परिहरति । आत्मार्थस्य विश्वे (संसारे) अपि क्वचित् क्वचित् जटायु इव परोपकारीणः दर्शनं भवति । यः परार्थे देहस्य दानं कृतवान् ।

अर्वाचिनकाले अपि श्रवणः इव पुत्रस्य आकांक्षा कृतयति । अतः स्वस्ति काले ‘श्रवण इव तनयः भव..’

इति आशिर्वचनं ददत्तु । पितरौ वृद्धाश्रमे स्थापितयति पुत्रेषु बहवः सन्ति । तथापि कश्चित् स्थाने एकाः श्रवणइव पुत्रः ददर्शमान । स्वमाया स्वरूपेण स्व सौंदर्यं तथा अभिनयेन नरेभ्यः आसक्तयति युवतिषुः भवति । धनस्य लुलुभेन स्वाम्याः श्रोत्रं कर्णभृतिः (कुर्म) क्रियते किंकरेषु कैकेययाः कर्णभृतिः कुर्व क्रियते मन्थरा ददर्शमान भवति ।

वाल्मीकि वशिष्ठः विश्वामित्र तथा सत्त्वजा ऋषेः स्थाने अधुना पाखण्डिनः नयवान् । तथापि कुत्रापि कुत्रापि मोरारिमहोदय इव सतां मिलितवान् । रामायणकाले मन्दोदर्याः वचनेन रावणः सीता उपरि तननं असिः क्वचे कृतवान् । इदानीं अधि भार्यायाः भयाद् ओबामा इव (सामर्थ्यवान्) वीर्यवान् नरः व्यसनं त्यजेत् । वाली-सुग्रीव मध्ये रिपुभावे बान्धव - बान्धव मध्येकलहेन तथा रिपुभावे रामायणस्य वालीसु ग्रीवौ दर्शन भवति । रामायण काले दर्शयित्वा रामराज्य प्रजा आनन्दपरायणः यत् ततः

“स्नेहं दयां च सौख्यं च यदि वा जानकीमपि ।

आराधनाय लोकस्य मुञ्चतो नास्ति मे व्यथा ॥”

उत्तररामचरिते रामः उक्तवान् कृतवान् च कर्मस्य इदानीं अपि सर्वेः ‘रामराज्यस्य’ तीर्त्तक्षा कृतवान् । अधुना अधि प्रजया, प्रजया क्रियावान् चरैवेति लोकशाही सत्तां भारते ददर्शमान ।

रामायणकाले सीतायाः परिहरणेन (अपहृतेन) रामलक्ष्मणौ सुग्रीवः तथा कपिसेनागण अपकृत्यं क्रियतवान् रावणः तथा राक्षसेभ्य मृत्यु दत्तवान् । अधुना अपि बलात्कारः अम्लपाताय जातीयपीडनांदय कश्चित् महिला यत् कन्या सह घटना भवति तदा जनपदस्य प्रजानां आक्रोशयति, जातामर्षः विरोधिन्य ति । एतत् अपकृत्यं कृतवान् नराय महा पीडन् भवति तत् प्रजाभ्यां इच्छन्ति ।

रामायणकाले पयोनिधी उपरि बन्धीकृत्वा सेतुः अद्य बन्धस्य रूपेण परिवर्तयति तथा घोघा ग्रामेण सुर त नगराय ‘रो-रो फेरी’ पन्थस्य बीजः रामायणस्य सेतुनि निवसन्ति । रावणः उपरि महादेवस्य कृपया आसीत् तुं अधुना खलस्य उपरि नृपकारिणस्य कृपया वर्तते ।

रामायणे रावणः करः आनीतवानार्थं गतवान् सेना ऋषियः समीपे अपि करः स्वीकरोति । करः न दत्तवान् नरस्य लुण्ठति, वधं करोति । यत् अर्वाचीनकाले करः न दत्तवान् नराय दण्डयति । रामायणकाले विमान स्य आरम्भ अभवत् । रावणः समीपे पुष्पकविमानं आसीत् । अद्य नीद्रावान् नराय ‘कुम्भकर्णस्य’ उपाधि दत्तवान् । रावणस्य सुरा, सुन्दरी तथा भोगपरायणेन पतनं अभवन् । अधुना पाखण्डिनः नेतारः अपि एतस्य लिप्यते ।

रामायणे रामेण रावणस्य विकथनरूपेण दश शिरानि उच्छेदयति । अद्य अपि विजयादशम्याः दिनाङ्के रावणस्य प्रतिकृतेः दहनं कृत्वा जनाः हृदये निवसेन रावणस्य दहनं करोति । रामायणकाले मृतात्मा (कालाग्रस्तः) नरस्य प्रतिमा ‘प्रतिमागृहे’ स्थापयति स्म । यदा अधुना अपि कालाग्रस्तः नरस्य तुषयति । अतः रामः काञ्चनमृगस्य मृगया कुर्मार्थं गच्छति स्म । तस्येन परम श्राद्धः भविष्यति । अधुना अपि पितृ

–श्राद्धाय नानाविधानि मिष्टानस्य उपभोगं कुर्वन् । रामायणकाले ‘बलवान सः नृपः’ इति नियम दद शर्मान तथा यस्य समीपं काञ्चन सःहि कुलवान, महानः, वीर्यवान, सदाचारी, वक्ता, सौन्दर्यवान, गुण वत्तर, नृपःश्च, गणयतिस्म । अधुनाडपि यस्म समीपं काञ्चन अस्ति, सः सामर्थ्यवान् एवं गणयति ।

रामायणकाले रामः रावणस्य युद्धस्य काले रामः रावणस्यः शिरानि उच्छेदयति तथापि रावणस्य मृत्युः न अभवत् । एतद् काले विभीषणः रावणस्य रहस्यमय मृत्युनि रामस्य श्रौत्रे रावणस्ये नाभि शरः अमारयतेन मृत्युः अभवन्-एतद् वार्ता कथयति । एतद् कार्येन विभीषण जनपद द्रोही कथितवान । अधुना कालेडपि अल्प धनेन अत्र-तत्र जनपदद्रोहीनां कल्मीकानि विष्कोटयति रामायणकाले पुत्रः मेलनार्थे प्रयत्नं कुर्वन् दशरथ अद्य पुत्रस्नेही पितायाः दर्शनं भवति । अधुनाडपि पुत्रः मेलनार्थे पिता नानाविधानि प्रार्थयन्ति । धनस्य त्रीणि गतयः दर्शयति ।

- (१) आत्मार्थे उपभोगयति ।
- (२) परार्थे दानं करोतु ।
- (३) नश्यति ।

रामायणकाले रावणः धनस्य अतिसंशयः कृतवान् । अति संशयः कुर्वनार्थे उपरि ददर्शमान धनस्य श्रीणि गतयः भविष्यति । अतः हनुमानेन लङ्का-दहनं अभवन् धनस्य त्रीणि गतिः - नश्यन्ति स्म । यस्य परस्य शुभं कुर्वन्, तस्य सह सदैव शुभम् एवं भवति यस्य अनुक्रमेण रामः रावणस्य रूपकेन दर्शयिष्यति । एतद् नियमा अधुनाडपि प्रस्तुतः दर्शयति । अतः अस्माकं बोधः ग्राह्यति - रामः इव अभवन्, रावणः इव नास्ति । रामायणकाले सीतामंदोदरी सती आसन् तथा तारा एवं अहल्याडपि रामायणे सतीरूपेण प्राप्तनोति । अतः कथितवान् -

“अहल्या द्वौपदी सीता तारा मन्दोदरी तथा ।
पञ्चवाना स्मरोनित्य महापातकनाशकम् ॥”

उपसंहति

अर्वाचीनकाले रामायणेन महाभारतस्य प्रस्तुतता अति ददर्शमान । तथापि परिवर्तनं सह रामायणस्य प्रस्तुतता दर्शयति । रामायणं जीवनस्य नानाविधानि मूल्यानां परिचयः देयत । पितृभक्तिः, वचनबद्धता, कर्तव्यपालनं, प्रजाधर्मः, राजधर्मः, भक्तिः, सत्जयः, असत्-विनाशः (नश्यति) इति नानाविधानि मूल्यानां पूर्ण तीव्रता सह एतद् महाकाव्ये अनुभूत कुर्वन् । जीवनस्य सार्थकता सत्यं मूल्यान् जीवेत् जीव्यति । अद्य जीवनं अस्ति अपि मूल्यानां रहितां अस्ति । अद्य आतंकः अस्ति, अपहृता अस्ति, बलात्कारः अस्ति शुचि कर्मेषु विघ्नं सृजध्वे तत्त्वाः अस्ति । सत्तायैः, धनेन अशुचि खेल अस्ति । तथापि रामः इव कर्तव्यनिष्ठा नास्ति । भरत लक्ष्मणौ इव भ्रातरः बलिदानः नास्ति । उर्मिला इव त्यागः नास्ति । तथापि बहवः घटना रामायणस्य सह अद्यडपि प्रस्तुतं अस्ति, जातम् ।

सन्दर्भ ग्रन्था

- (१) वाल्मीकि रामायणम् ।
- (२) भवभूतिकृत उत्तररामचरितम् ।